

דף נג.

עין משפט ז.

י"ד סימן רמא סעיף א

א. המקלל אביו או אמו אפי' לאחר מיתתן חייב סקילה ^ח אם זה בעדים ובהתראה, ואחד האיש או האשה שקיללו.

במה דברים אמורים שקיללו בשם מהשמות המיוחדים אבל אם קיללו בכינוי ^א אינו חייב אלא בלאו כמו כל מקלל אחד מישראל.

הגה: המכה אביו או אמו בחייהם בין איש או אשה בעדים והתראה חייבים בחנק ^ב, ודוקא אם עשו בהם חבורה אבל בלא עשו חבורה חייבים בלאו כמו המכה אחד מישראל.

דף נג:

עין משפט א.

אה"ע סימן קעד סעיף א

א. יבמה שהיא אסורה ליבם, בלאו או בעשה או באיסור שניות דרבנן, היא חולצת ולא מתייבמת, וצרתה או חולצת או מתייבמת; ואין חליצתה פוטרת צרתה, אבל חליצת צרתה פוטרת אותה. ואם עבר וכא עליה, קנאה, ונפטרת צרתה. ואם רצה להוציאה, מוציאה בגט.

ת. ממשנה סנהדרין נ"ג ע"א, ואפי' לאחר מיתה, ממשנה פ"ה ע"ב. ואחד האיש או אשה מברייתא שם, ודוקא שקיללם בשם, ממשנה ס"ו ע"א, ובשבועות דף ל"ה ע"א.

א. כגון שדי צב-אות חנון רחום, ועיין בס"י רע"ו סעיף ט'. ש"ך. ועיין בחו"מ סי' כ"ז.

ב. ממשנה בסנהדרין פ"ה ע"ב, ודוקא בעשה בהם חבורה שם במשנה. ומטעם זה פטור בהכאה אחרי מיתתם כי אין חבורה. ט"ז ס"ק א'. וקללה חמורה מסקילה היא בשם ועל כן גם אחרי מיתה חייב.